

i frist Minde de mange Sympathetiske Udtalelser om et lignende Emne ved Behandlingen af Forslaget om en Jernbane fra Slagelse til Næstved. Men man ikke med fuld Føie kunde kalde ogsaa disse Udtalelser provindsielle?

**Suel:** Det forekom mig igaar, at den ærede Indenrigsminister kom noget i Affekt ved det Tilbud, jeg gjorde — ikke, som han yttrede, den Fordring jeg stillede. Jeg gjorde det Tilbud for mit Vedkommende at tage Vædringsforslaget til § 2 tilbage, og jeg gjorde det, fordi jeg selv er bleven hyderligere bestyrtet i den Antagelse, som jeg udtalte under Skjælskør-Sagen, at Fritagelsen der vilde føre til Banfeligheder ved overhovedet at komme tilbage til Tilskudet, som jeg dog anser for at være nyttigt alle Steder. Det forekom mig ikke, at være saa forunderligt, om den høitærede Indenrigsminister kunde som jeg sige: Nei, nu ser jeg Jaren i et stærkere Lys, end da jeg anbefalede Landsthinget sidste Gang at stemme for Skjælskør-Banen ogsaa uden Tilskud, og saa kunde fristes til at indtage et fastere Standpunkt end hidtil. Efter den Stilling, som den ærede Minister indtog til mit Tilbud, finder jeg mig nu foranlediget til paa det Varmeste at anbefale Thinget at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 4, saa at der altsaa heller ikke gives noget Tilskud til denne Bane. Jeg skal tillade mig endnu at gjøre den Bemærkning, at jeg ikke indser, at det skulde være aldeles uberettiget eller mindre passende af mig at gjøre et saadant Tilbud, men jeg trøster mig med, at det er andre Autoriteter, der i saa Henseende ere Dommere, end Ministerbænken. — Jeg skal endnu gjøre opmærksom paa, at der faldt Ytringer fra den ærede Minister, som jeg forstod saaledes — mulig har jeg misforstaaet dem — at Udvalget eller enkelte Medlemmer af Udvalget havde paa indiskretionær Maade skaffet sig de Talstørrelser, som vi have paaberaabt os i vort Forslag. Forjaavidt dette var Meningen, kan jeg forsikre, at der fra Udvalgets eller dets enkelte Medlemmers Side intet indiskretionært Skridt er gjort, og ikke heller er der fra nogen enkelt eller flere Personer i Administrationen gjort nogenjohelst Henvendelse til Udvalget eller dets enkelte Medlemmer; mig bekendt, Intet. De Tal, som vi have brugt, har jeg oprindelig nævnt i Udvalget, og jeg er kommen i Besiddelse af dem derved, at jeg havde den Fornøielse at være Medlem af det Udvalg, der i sin Tid her i Landsthinget i Forening med den daværende Indenrigsminister lavede det lettere System.

I det Udvalg saad to forhenværende Indenrigsministre og to daværende Jernbanekommissarier, og med den daværende Indenrigsministers Samtykke tilkaldtes der teknisk Assistance. Ved Hjælp af denne tekniske Assistance kom Udvalget i Besiddelse af en hel Mængde Tal, som altsaa vare rigtige, og de interesserede mig personlig i høieste Grad. Det er disse Tal, som jeg har begaaet den Indiskretion at huse, og de ere bleven hyderligere fornøiede i min Hufommelse ved, at der i det Amt, hvor jeg bor, er anlagt en privat Bane efter dette System. Jeg skal ikke nævne den egentlige Sum, thi jeg erindrer ikke, om den er fremlagt i et offentligt Møde, eller om den er kommen mig Hænde ved, at jeg er bleven valgt som Kommitteret ind i Taxationskommissionen, men Summen var under 200,000 Kr. for Banens Bygning, endog et godt Stykke under 200,000 Kr. Det Tal, som vi altsaa ere komne til, have vi faaet ved at lægge de 200,000 Kr. til Grund. Vi have taget den fulde Sum, skjøndt det er mig bekendt, at man kunde notes med mindre, og skjøndt jeg vidste, at f. Ex. Stenleverancerne til Stationsbygningerne den Gang kostede næsten 30 Kr. for pressede Sten, medens de nu kunne kjøbes for 15 Kr., altsaa betydelig billigere. Og til disse 200,000 Kr. have vi paa Grund af det særegne Forhold ved Vortkjørselen fra Hobro Station, hvor man skal flere sig igjennem en Balke og have betydelige Omkostninger for at faae tilstrækkelige Sporstifter, lagt 50,000 Kr. pr. Banemil. Regjeringen har ganske vist forlangt 400,000 Kr. for at overvinde disse Banfeligheder, men vi have tænkt os, at ved den billigere Maade at bygge paa efter 200,000 Kr. vilde det være tilstrækkeligt, naar vi hertil lagde 50,000 Kr. pr. Banemil; Summen bliver 375,000 Kr. i Stedet for 400,000 Kr. Der mangler altsaa ganske vist, hvis de 200,000 Kr. gaa fuldt med, 25,000 Kr. ved Hobro. Det andet Tal, vi ere komne til, de 50,000 Kr., have vi skrevet lige ud af Loven, som den Gang blev vedtagen i Anledning af Thisted-Banen. Det er det Beløb, som blev forlangt, og vi have taget det med velberaad Hu, idet der den Gang blev forlangt indtil 50,000 Kr., fordi Materiellet skulde blive paa den anden Side af Fjorden, og man ikke havde Brug for det paa denne Side af Limfjorden. Tallene ere altsaa efter min Overbevisning fuldstændig rigtige. Der kan bygges efter det lettere System for disse Summer, og muligvis kan der endnu hyderligere spares Noget paa Materiellet. Herved kommer jeg til den anden Indvending fra den ærede Ministers Side, nemlig at det